

Arrest

nr. 176 844 van 25 oktober 2016
in de zaken RvV X / IV en X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 april 2016 en 2 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjjiitische Arabische die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Basra (Irak). Na uw huwelijk in 1997 met uw man, Alaa (A.H.K.), gingen jullie te Al Junaina, Basra wonen. Uzelf was huisvrouw. Uw man, die vroeger in de zeevaart werkte, begon in 2003 als tolk voor het Britse leger te werken.

Nadat in 2006 uw schoonbroer, Alwan – die in tegenstelling tot uw man voor de Britse militaire inlichtingendienst in Irak zou gewerkt hebben – vermoord zou geweest zijn, zou uw man op 20 februari 2007 eveneens vermoord zijn door Jeish Al Mehdi.

Nadien zou u als gevolg van de voormalige beroepsbezigheden van uw man op constante wijze telefonische bedreigingen hebben ontvangen. Deze zouden u er meermaals toe gedwongen hebben te verhuizen binnen Al Junaina, Basra. Daarenboven zou uw huis in mei 2012 in brand gestoken zijn en zou u in de periode 2013-2014 omwille van de bedreigingen beslist hebben uw kinderen niet naar school te sturen. Uiteindelijk zou u in augustus 2015 gehoord hebben dat het voor vluchtelingen makkelijker was naar Europa te komen en zou u na de ontvangst van een dreigbrief in september 2015 beslist hebben om samen met uw kinderen het land te verlaten.

Per vliegtuig reisden jullie op 7 september 2015 van Basra naar Istanbul (Turkije). Vervolgens vlogen jullie verder naar Izmir (Turkije), vanwaar het illegaal, per boot, verder ging naar Griekeland. Via de Balkanlanden reisde jullie uiteindelijk naar België, alwaar jullie op 17 september 2015 aankwamen. Enkele dagen later, op 25 september 2015, vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient vermeld te worden dat het Commissariaat-generaal op basis van de door u afgelegde verklaringen en neergelegde documenten op zich geen reden heeft om te twijfelen aan het feit dat uw man destijds werkzaam was voor het Britse leger en het feit dat hij op 20 februari 2007 overleden zou zijn (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 7; 9-10; 13-14). Hieraan dient wel toegevoegd te worden dat het voor het Commissariaat-generaal nagenoeg onmogelijk is na te gaan of uw man, Alaa (A.H.K.), op het door u gestelde tijdstip en in de door u geschetste omstandigheden om het leven kwam (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 7; 13-14). Daarenboven merkt het Commissariaat-generaal op dat het evenzeer bevreemdend is dat u slechts enkele documenten ivm de voormalige activiteiten van uw man wist neer te leggen en dat de aanbevelingsbrief die u neergelegde enerzijds van 3 april 2007 dateert, maar anderzijds allesbehalve melding maakt van het feit dat uw man inmiddels het leven zou gelaten hebben.

Verder dient opgemerkt te worden dat er louter als gevolg van de voormalige beroepsbezigheden van en/of de moord op uw man niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon en uw kinderen bestaat. Vooraleer er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u met andere woorden aannemelijk te maken dat u omwille de voormalige activiteiten van en/of de moord op uw man tevens het slachtoffer was van vervolgingsfeiten in de vluchtelingrechtelijke zin, of er in de toekomst aan blootgesteld dreigt te worden.

Hierin bent u evenwel niet geslaagd. Het Commissariaat-generaal is immers niet de mening toegedaan dat er actueel, anno 2016, als gevolg van de voormalige beroepsbezigheden van en/of de moord op uw man nog een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van uw persoon en uw kinderen. Dat u sinds de moord op uw man, in februari 2007, constant bedreigingen zou ontvangen hebben en Basra (Irak) in september 2015 bijgevolg alsnog hierom zou moeten verlaten hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 7-8; 11-12), acht het Commissariaat-generaal immers maar weinig waarschijnlijk. Ten eerste omdat het maar weinig aannemelijk is dat u constant het slachtoffer zou geweest zijn van bedreigingen, terwijl uw zus na de moord op haar man Alwan, die niet als uw man voor de Britten zou gewerkt hebben, geen bedreigingen zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 15-17). En ten tweede gezien het erg onwaarschijnlijk is dat u nog jarenlang in Basra (Irak) zou gebleven zijn, indien u daadwerkelijk constante bedreigingen zou ontvangen hebben en uw huis weldegelijk in brand zou gestoken zijn (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11-12).

Uw bewering dat u ondanks al de bedreigingen die u de voorbije jaren zou ontvangen hebben toch in Basra (Irak) zou gebleven zijn omdat u voordien niet de mogelijkheid zou gehad hebben Irak te verlaten, en u uiteindelijk pas in september 2015 zou vertrokken zijn omdat u toen pas een dreigbrief zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 16-18), overtuigt het Commissariaat-generaal evenmin. Zo is het bevreemdend – indien u aanvoelde dat uw leven en dat van uw kinderen daadwerkelijk in gevaar was – dat u bijvoorbeeld niet na de brand in jullie woning of in 2013-2014, toen u uit schrik uw kinderen niet langer naar school zou laten gaan hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11-12; 16-18), Irak verliet. Dit, temeer u weldegelijk de mogelijkheid en de middelen had om Irak vroeger te verlaten, getuige hiervan de reizen die u om uiteenlopende redenen in de loop van 2014 ondernam richting Saoedi Arabië, Jordanië en Iran (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 9; 17-18). Verder wist u de dreigbrief – die aan de basis van uw uiteindelijke vertrek zou gelegen hebben – niet neer te leggen, noch de klacht die u naar aanleiding van de ontvangst van de dreigbrief bij de politie zou ingediend hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11-13).

Het Commissariaat-generaal kan bijgevolg niets anders dan concluderen dat uw handelingen en gedrag gedurende de voorbije jaren allesbehalve overeenstemmen met die van een persoon die beweert sinds de moord op haar man een gegronde vrees voor vervolging te kennen. Uw verklaring dat uw broer Joudi in augustus 2015, met name één maand voor u, zou vertrokken zijn omdat hij zijn economische situatie wilde verbeteren (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 6); het feit dat u aangaf dat u eveneens vertrok omdat u gehoord had dat het voor vluchtelingen makkelijker was naar Europa te komen – nota bene nog voor u de dreigbrief zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11; 15); alsook het feit dat uw familieleden sinds uw vertrek geen problemen zouden gekend hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 6-7), onderlijnen bovenstaande conclusie des te meer. Gelet op dit alles is het bijgevolg niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon en uw kinderen een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. De door u neergelegde identiteitsdocumenten wijzigen deze appreciatie niet, daar ze enkel uw identiteit en nationaliteit, en die van uw kinderen, bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De andere door u neergelegde documenten getuigen dan weer enkel van de voormalige beroepsbezigheden van en/of de moord op uw man, welke zoals reeds vermeld – behoudens enkele bemerkingsen – op zich niet door het Commissariaat-generaal worden betwist. Wat betreft het neergelegde verslag ivm de brand in uw huis merkt het Commissariaat-generaal nog op dat uit dit verslag en het onderzoek geenszins blijkt dat er destijds sprake was van brandstichting.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus “Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal- Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten.

Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Tot slot wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient aan dit alles toegevoegd te worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u als alleenstaande vrouw niet samen met uw kinderen naar Basra (Irak) zou kunnen terugkeren (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, p. 19). U bent, zowel langs vader als moederskant, immers van een Sjiitische stam uit Basra afkomstig (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 2-3). Daarenboven had u te Basra zelf een bron van inkomsten, werd u geholpen door uw familieleden in Basra en buitenland, en gingen uw kinderen tot mei 2015 naar school (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 8-9). Gelet op dit alles is het Commissariaat-generaal dan ook van oordeel dat u te Basra (Irak) over een familiaal netwerk beschikt waarop u en uw kinderen, in het geval van een terugkeer, kunnen terugvallen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. RvV 188 448 en nr. RvV 188 456 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV 188 448.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV 188 456.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster beroept zich op de schending van artikel 3 EVRM en de motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991.

Zij citeert uit landeninformatie van het CGVS die zich niet in het administratief dossier bevindt en die niet bij het verzoekschrift gevoegd wordt een passage omtrent gericht politiek geweld en leidt hieruit af dat zij ook 8 jaar na diens overlijden nog het slachtoffer kan worden van vervolging omwille van het verleden van haar man in het Britse leger.

De stelling dat het voor haar niet onveilig is omdat zij anders Irak eerder had verlaten, kan volgens verzoekster niet worden aanvaard.

Belangrijk is het om te vermelden dat verzoeksters woning vernield werd, dat zij verschillende malen diende te verhuizen, dat zij in Irak leefde in constante stress en dat zij besloot dat haar kinderen niet meer naar school konden omwille van veiligheidsredenen.

3.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster door middel van een aanvullende nota bijkomende stukken neer om haar relaas te staven (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Het betreft een dreigbrief van 5 juni 2016 en een brief aan alle stammen van Basra.

3.2. Verweerder legt op 29 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het betreft een COI Focus omtrent de bereikbaarheid van de Zuidelijke provincies van Irak van 12 juli 2016 en een COI Focus omtrent de veiligheidssituatie in Zuid-Irak van 4 augustus 2016.

3.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.4. Verzoekster verwijst naar een passage uit informatie van verweerder. Zij voegt deze informatie echter niet bij het verzoekschrift. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat noch uit de geciteerde passage, noch uit de overige informatie die in het dossier is opgenomen (rechtsplegingsdossier, stuk 9; administratief dossier, map 'landeninformatie') kan worden afgeleid dat het loutere verleden van haar man en een loutere aanwezigheid van verzoekster in haar land en regio van herkomst zouden volstaan om in haar hoofde te kunnen besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging aldus *in concreto* aannemelijk te maken en dient in dit kader aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat en waarom zij persoonlijk zou (dreigen te) worden geveiseerd.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader vooreerst met recht gemotiveerd:

“Hierin bent u evenwel niet geslaagd. Het Commissariaat-generaal is immers niet de mening toegedaan dat er actueel, anno 2016, als gevolg van de voormalige beroepsbezigheden van en/of de moord op uw man nog een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van uw persoon en uw kinderen. Dat u sinds de moord op uw man, in februari 2007, constant bedreigingen zou ontvangen hebben en Basra (Irak) in september 2015 bijgevolg alsnog hierom zou moeten verlaten hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 7-8; 11-12), acht het Commissariaat-generaal immers maar weinig waarschijnlijk. Ten eerste omdat het maar weinig aannemelijk is dat u constant het slachtoffer zou geweest zijn van bedreigingen, terwijl uw zus na de moord op haar man Alwan, die niet als uw man voor de Britten zou gewerkt hebben, geen bedreigingen zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 15-17). En ten tweede gezien het erg onwaarschijnlijk is dat u nog jarenlang in Basra (Irak) zou gebleven zijn, indien u daadwerkelijk constante bedreigingen zou ontvangen hebben en uw huis weldegelijk in brand zou gestoken zijn (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11-12).”

Verzoekster voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van deze motieven. Zij beperkt zich immers tot de louter algemene stelling dat deze niet mogen worden aanvaard. Met deze loutere ontkenning doet zij aan de voormelde, concrete motieven geheel geen afbreuk.

Verder laat verzoekster de bestreden beslissing volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Uw bewering dat u ondanks al de bedreigingen die u de voorbije jaren zou ontvangen hebben toch in Basra (Irak) zou gebleven zijn omdat u voordien niet de mogelijkheid zou gehad hebben Irak te verlaten, en u uiteindelijk pas in september 2015 zou vertrokken zijn omdat u toen pas een dreigbrief zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 16-18), overtuigt het Commissariaat-generaal evenmin. Zo is het bevreemdend – indien u aanvoelde dat uw leven en dat van uw kinderen daadwerkelijk in gevaar was – dat u bijvoorbeeld niet na de brand in jullie woning of in 2013-2014, toen u uit schrik uw kinderen niet langer naar school zou laten gaan hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11-12; 16-18), Irak verliet. Dit, temeer u weldegelijk de mogelijkheid en de middelen had om Irak vroeger te verlaten, getuige hiervan de reizen die u om uiteenlopende redenen in de loop van 2014 ondernam richting Saoedi Arabië, Jordanië en Iran (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 9; 17-18).”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker geheel onverlet worden gelaten, onverminderd gehandhaafd.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens gesteld als volgt:

“Verder wist u de dreigbrief – die aan de basis van uw uiteindelijke vertrek zou gelegen hebben – niet neer te leggen, noch de klacht die u naar aanleiding van de ontvangst van de dreigbrief bij de politie zou ingediend hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11-13).”

Dient in dit kader te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende vrees voor vervolging nog verder wordt ondergraven door de dreigbrief die zij heden alsnog voorlegt ter staving van haar relaas (rechtsplegingsdossier, stuk 11). De inhoud van deze dreigbrief is namelijk frappant in strijd met verzoeksters eerdere gezegden. De neergelegde dreigbrief zou dateren van 5 juni 2016. Verzoekster verklaarde nochtans dat de dreigbrief die zij ontving dateerde van dezelfde maand als haar vertrek uit haar land van herkomst, met name september 2015. Bovendien verklaarde zij even verder duidelijk dat zij nooit eerder een dreigbrief had ontvangen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12-13, 15).

Dient bijkomend te worden opgemerkt dat de neergelegde dreigbrief geen elementen bevat aan de hand waarvan de herkomst van dit stuk kan worden nagegaan doch een stuk betreft dat door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Deze vaststelling maakt, samen met de strijdigheid van de inhoud ervan met verzoeksters eerdere gezegden met het gegeven dat de brief niet wordt neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de heden voorgelegde dreigbrief.

Verzoekster laat de bestreden beslissing bovendien volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

“Het Commissariaat-generaal kan bijgevolg niets anders dan concluderen dat uw handelingen en gedrag gedurende de voorbije jaren allesbehalve overeenstemmen met die van een persoon die beweert sinds de moord op haar man een gegronde vrees voor vervolging te kennen. Uw verklaring dat uw broer Joudi in augustus 2015, met name één maand voor u, zou vertrokken zijn omdat hij zijn economische situatie wilde verbeteren (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 6); het feit dat u aangaf dat u eveneens vertrok omdat u gehoord had dat het voor vluchtelingen makkelijker was naar Europa te komen – nota bene nog voor u de dreigbrief zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 11; 15); alsook het feit dat uw familieleden sinds uw vertrek geen problemen zouden gekend hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 6-7), onderlijnen bovenstaande conclusie des te meer.

Gelet op dit alles is het bijgevolg niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon en uw kinderen een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. De door u neergelegde identiteitsdocumenten wijzigen deze appreciatie niet, daar ze enkel uw identiteit en nationaliteit, en die van uw kinderen, bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De andere door u neergelegde documenten getuigen dan weer enkel van de voormalige beroepsbezigheden van en/of de moord op uw man, welke zoals reeds vermeld – behoudens enkele bemerkings – op zich niet door het Commissariaat-generaal worden betwist. Wat betreft het neergelegde verslag ivm de brand in uw huis merkt het Commissariaat-generaal nog op dat uit dit verslag en het onderzoek geenszins blijkt dat er destijds sprake was van brandstichting.”

De voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing met redenen aangegeven:

“Volledigheidshalve dient aan dit alles toegevoegd te worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u als alleenstaande vrouw niet samen met uw kinderen naar Basra (Irak) zou kunnen terugkeren (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, p. 19). U bent, zowel langs vader als moederskant, immers van een Sjiitische stam uit Basra afkomstig (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 2-3). Daarenboven had u te Basra zelf een bron van inkomsten, werd u geholpen door uw familieleden in Basra en buitenland, en gingen uw kinderen tot mei 2015 naar school (Gehoorverslag CGVS, 11 maart 2016, pp. 8-9). Gelet op dit alles is het Commissariaat-generaal dan ook van oordeel dat u te Basra (Irak) over een familiaal netwerk beschikt waarop u en uw kinderen, in het geval van een terugkeer, kunnen terugvallen.”

De ter terechtzitting neergelegde brief aan de stammen doet aan het voormelde geenszins afbreuk (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Aan deze brief kan immers niet de minste bewijswaarde worden toegekend. Vooreerst vindt de inhoud van dit stuk geen steun in verzoeksters verklaringen. Zo vermeldde verzoekster nooit eerder dat zij problemen kende of dreigde te ondervinden met haar stam. Evenmin maakte zij er melding van dat zij de tradities en gewoontes van haar stam zou hebben geschonden. Het tegendeel blijkt overigens nu uit het voorgaande kan worden afgeleid dat haar familieleden haar voorheen positief bejegenden en ondersteunden. Hoe dan ook dient wederom te worden vastgesteld dat voormelde brief een document betreft waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Zelfs indien aangenomen zou worden dat dit stuk zou uitgaan van verzoeksters stam, *quod non*, dan nog kan het stuk overigens eenvoudigweg op vraag van verzoekster en met het oog op haar asielprocedure zijn uitgereikt door haar stamgenoten. Aldus vertoont het een gesolliciteerd karakter.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verder blijkt uit de informatie zoals neergelegd door verweerder (rechtsplegingsdossier, stuk 9) en zoals opgenomen in het administratief dossier (map 'landeninformatie'), die door verzoekster overigens op generlei wijze wordt weerlegd of betwist, genoegzaam dat de situatie in Basra, verzoeksters regio van herkomst in het Zuiden van Irak, niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Eveneens blijkt hieruit dat de voormelde regio voor verzoekster op een veilige wijze bereikbaar is.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS